

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.24.0586.N

T,

beklaagde,

eiser,

met als raadsman mr. Willem Van Betsbrugge, advocaat bij de balie Leuven.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het vonnis in hoger beroep van de correctionele rechtbank Leuven van 7 maart 2024.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

Voorzitter Filip Van Volsem heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Alain Winants heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Middel

1. Het middel voert schending aan van artikel 6 EVRM, artikel 149 Grondwet, artikel 21ter (oud) Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en de artikelen 91 tot en met 94 Strafwetboek: het bestreden vonnis oordeelt ten onrechte dat het vonnis van 16 oktober 2000 waarop de vervolging voor het feit omschreven onder de telastlegging C is gesteund, niet is verjaard; dit vonnis verkreeg kracht van gewijsde op 28 juni 2001; ofwel is dit vonnis uitgevoerd en dan kan de eiser niet strafbaar zijn; ofwel is het vonnis niet (volledig) uitgevoerd en dan is die uitvoering in elk geval verjaard, zelfs rekening houdend met stuitingsdaden.

2. Het middel preciseert niet hoe en waarom het bestreden vonnis artikel 6 EVRM en artikel 21ter (oud) Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering schendt.

In zoverre is het middel bij gebrek aan nauwkeurigheid niet ontvankelijk.

3. Het afhankelijk maken van het herstel van het recht tot sturen van het slagen in één of meerdere van de in artikel 38, § 3, Wegverkeerswet bedoelde examens of onderzoeken is een beveiligingsmaatregel en geen straf.

4. Deze beveiligingsmaatregel is te onderscheiden van de bijkomende straf van het verval van het recht tot sturen. Het gegeven dat de beveiligingsmaatregel wordt opgelegd ter gelegenheid van het uitspreken van de bijkomende straf van het verval van het recht tot sturen doet geen afbreuk aan het autonoom karakter van de beveiligingsmaatregel.

5. Artikel 47, eerste lid, Wegverkeerswet bepaalt dat hij die een verval van het recht tot sturen heeft opgelopen na 25 mei 1965 en werd onderworpen aan een theoretisch, praktisch, geneeskundig of psychologisch onderzoek, wanneer het verval is beëindigd, een voertuig van een der categorieën waarop de beslissing van vervallenverklaring slaat, slechts mag besturen mits hij met goed gevolg het opgelegde onderzoek heeft ondergaan.

6. Uit het voorgaande volgt dat de bepalingen betreffende de verjaring van de uitvoering van straffen niet van toepassing zijn op de beveiligingsmaatregel van het afhankelijk maken van het herstel van het recht tot sturen van het slagen in één of meerdere van de in artikel 38, § 3, Wegverkeerswet bedoelde examens of onderzoeken.
7. De omstandigheid dat de bijkomende straf van het verval van het recht tot sturen is uitgevoerd of dat die straf niet langer kan worden uitgevoerd wegens verjaring, belet niet dat de beveiligingsmaatregel van het afhankelijk maken van het herstel van het recht tot sturen van het slagen in één of meerdere van de in artikel 38, § 3, Wegverkeerswet bedoelde examens of onderzoeken autonoom blijft bestaan en dat hij die een motorvoertuig bestuurt zonder de voorgeschreven examens en onderzoeken met goed gevolg te hebben ondergaan, zich schuldig maakt aan het door artikel 48, eerste lid, 2°, Wegverkeerswet bedoelde misdrijf.
8. In zoverre het middel uitgaat van andere rechtsopvattingen, faalt het naar recht.

Ambtshalve onderzoek

9. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet gewezen.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Bepaalt de kosten op 67,71 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit voorzitter Filip Van Volsem, als voorzitter, de raadsheren Eric Van Dooren, Steven Van Overbeke, Bruno Lietaert en Jos Decoker, en in openbare rechtszitting van 10 december 2024 uitgesproken door voorzitter Filip

Van Volsem, in aanwezigheid van advocaat-generaal Alain Winants, met bijstand van griffier Kristel Vanden Bossche.